

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancați nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
— SERATE se primesc la
ADMINISTRAȚIUNEA în Brașov și
la toate Birourile anunțuri:
— În Viena: H. Dukas Nachf.
Sax. Augenthal & Emmerich Lechner
Meinrich Schalek. Rudolf Kose.
A. Oppold Nachf. Anton Oppold.
— În Budapesta: A. V. Goldfarb
Ektstein Barnat. — În Ham-
burg: Maroyl & Liepmann.
— PREȚUL INSERTIUNILOR: o se-
ziă garmond pe o colônă 6 cr.
— Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
— RECLAME pe pagina a 8. a o
seziă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în dăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din într-și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Bresa
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, eteșit
L.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 148.

Brașov, Miercuri 5 (18) Iulie.

1900.

Adevărul despre „pact“.

De un timp încôce biroul de presă ungurească lucrează cu îndoită forțe pentru a lăți părerea, că o apropiere între Maghiari și Români, în vederea viitoarelor alegeri dietale, este nu numai posibilă, dăr că se află chiar în pregătire. Cu toate deosebiri și contrastele între diferitele păreri, ce se lansază de cătră foile ungurești în articuli, corespondențe, comunicate etc. cu privire la viitoră atitudine politică a Românilor, observatorul atent și pricepător va găsi în acest chaos de faime lățite cu tendență o trăsătură comună. Va descoperi, că prin răspândirea acestor faime despre o viitoră apropiere maghiaro-română, se urmărește o sistemă și că scopul este de a aduce zăpăcăle în opiniunea publică română, de-a produce de-o parte iluzii, de alta bănueli și neîncredere între Români și, încurcând astfel mințile lor, a-i săbi în cugetarea comună, concentrată și de sine stătătoare asupra situațiunei reale, în care se află.

Tactica nu e nouă. Tot-deuna Ungurii în momente grave și decisive au umblat să producă zăpăcăle și turburare în mințile Românilor, ca apoi să-i potă cu atât mai ușor amăgi și desbina. Așa și acum de un an și mai bine, foile lor necântă cântecul împăcării și al frățietății, fără ca să se fi întemplat nimic, dăr absolut nimic, ce ar pută să justifice cât de puțin dragostea cea mare, ce i-a apucat de-odată pe adversari de a-se îmbrățișa cu noi.

Înainte cu câte-va zile am arătat, în ce consistă intrigele fôiei banffyste contra lui Szell pe tema „pactului“, ce l'ar fi încheiat acesta cu Români. Atunci am dis, că pericolul situațiunei de față pentru Români devine prin aceea mai mare, că guvernul Szell de fapt nu se gândesce la un fel de pact cu Români, dăr pentru aceea lucră din răspuneră să-i mână în staulul guvernamental.

Și cine va dice, că guvernului nu-i stau la dispozițiune diferite mijloce de-a lucra în această direcțiune? Dintre toate cel mai periculos pentru cauza noastră potă fi mijlocul de a-se folosi de unelte luate chiar dinsinul nostru, precum și de neînțelegerile și desbinările, cari din nenorocire nu lipsesc nică dintre noi.

Afară de acesta se mai simte destul de bine, că cei dela guvern își desfășură totă influința spre a îndupleca și câștiga pentru planul înjghebării Românilor în partidul guvernamental, îndeosebi pe archiereii noștri.

Se lucrează prin urmare din răspuneră, așa dicend, pentru guvernamentalizarea cestiunei române dela noi. Le-ar plăc, firesce, adversarilor noștri să vadă pătura inteligentă a Românilor părăsind, în urma promisiunilor și ademenirilor lor, tabăra poporului și făcend experimete individuale, pe socotela și în paguba drepturilor acestuia.

Am înregistrat eră, ca un specimen al viclenelor încercări de ademenire guvernamentală, un comunicat al semi-oficiosei „Kel. Ért.“. Acest comunicat vorbește de un pas, ce l'ar fi făcut la guvern Români din unele cercuri, „carăderă la concordia româno-maghiară și pășesc pe față pentru apropiere“. Ei să fi esprimit adecă dorința, ca la alegerile viitoare în cercurile locuite de Români guvernul să nu octroeze candidații oficiali, ci Români să-și numescă proprii lor candidați, ér Szell să fi recunoscut dorința lor de echitabilă.

Scirea este dată așa, ca ômenii naivi să credă, că în adevăr guvernul Szell ar fi foarte indulgent, ba echitabil chiar față cu Români din acele cercuri, cari ar voi să alégă pentru dietă. Le-ar concede chiar ici colo să-și numescă ei proprii lor candidați. Anume nu se spune, ce fel de candidați pot fi aceștia și cu ce program vor fi admiși, ca să pară cu atât mai liberală pretinsa cestiune.

Privit lucrul mai de-aprope însă, reiese neîndoios, că octroați oră neoctroați, se tratază aici numai și numai de candidați guvernamentali, adecă de mameluci în optima forma.

Puțin împorță decă cutare candidatul guvernamental va fi ales cu clopotul, oră mai în tăcere. Ceea-ce se pretinde este, să fiă mameluc credincios și să placă guvernului, nu trebuie să fiă scris tocmai pe lista oficială; ér print'r'asta se resolvă de sine și cestiunea, cu care program potă fi candidat. Chiar și comunicatul oficios amintit, pe lângă totă măestria, cu care este redactat, scôte la ivelă viclesugul, când dice, că din împrejurarea, că guvernul e înclinat a concede și numirea de proprii candidați, nu urmază, că din toate acele cercuri se vor trimite exclusiv numai deputați români în dietă.

Prin urmare e vorba numai, ca ici-colo, să se creeze aparența, că Români își aleg deputații din proprii lor indemn, nu la porunca directă a guvernului. Scopul e clar. Voiesc să facă a-se crede, că ceea ce se va petrece eventual în cutare și cutare cerc electoral, este efluxul dorinței poporului român, că acesta renunță la postulatele sale și s'aruncă în brațele stăpânirii, așteptând totă mântuirea dela grația ei.

Semi-oficioasă vorbește de cercuri române, cari în împrejurările de față nu au altă trebă mai urgentă, decă a-lbate toba frățietății și a umbla în ruptul capului după grația celor dela guvern.

Cine sunt aceștia? Decă îi scie — și trebuie să-i scie, după ce susține, că ministru-președinte s'a înțeles cu ei — de ce nu-i numesce, ca să scim cu cine avem de a face, și cine sunt aceia, cari au îndrăsnela, ba temeritatea chiar de a voi să reprezenteze poporul român în tabăra mamelucă?

Oră cine ar fi aceștia — și manifestările pe la unele banchete

și câte un articol de diar în doi-spre-dece peră ne cam indică urma lor — ei, decă ar fi adevărate ce se scriu, s'ar face culpabili de cea mai grea crimă în contra națiunei lor, lucrând și uneltind în numele ei fără de nică o imputernicire și cu desconsiderarea hotărârilor luate și a programului național stabilit de reprezentanții ei firesci în adunările naționale.

Sunt foarte șireți adversarii noștri, dăr totă șiretenia și totă viclenia lor nu le va pută ajuta nimica, deore-ce poporul nostru prea este pățit și prea mult este desvoltat în el consciința națională, decă după atâtea jertfe și lupte să se lase a fi tras pe sfôră într'un mod atât de abominabil.

Situațiunea în Austria.

Am arătat eră, că ministru-președinte Koerber a mers la Ischl, unde a fost primit de Majestatea Sa. Însemnătatea acestei audiențe se caută în faptul, că Koerber, înainte de ce ar fi plecat la Ischl, a avut o convorbire cu șeful clubului Cehilor tineri Dr. Stransky. Afară de acesta în ultimele zile Koerber a avut convorbiri cu năi mulți membri ai stângei germane asupra situațiunei.

Pressa austriacă, comentând călătoria la Ischl a ministrului-președinte, bănuiesce, că ea stă în legătură cu demersurile prealabile, ce vor trebui să fiă luate pentru campania de toamnă. Pe când însă progresiștii germani liberali, al căror organ este „Neue Freie Presse“, sunt de părere, că o majoritate fără un concurs însemnat al liberalilor nu ar fi posibilă, pe atunci organul Cehilor bătrâni „Politik“ susține, că formarea majorității parlamentare fără de Cehi nu se potă închipui, se impune dăr reconstruiea vechei Drepte. Cu totul de altă părere este „Deutsches Volksblatt“, organul creștinilor-sociali. El dice, că „Drepta aparține istoriei și că insistența cu care diarele cehice țin la absurditatea, că reconstruiea Drepte ar fi posibilă, nu potă schimba cestiunea; ea este mai mult un barometru pentru cunoșcerea situațiunei neplăcute în care au ajuns acum Cehii“. Numita fôie declară, că ar fi o erore politică a-se crede în posibilitatea unei majorități, fără de elementele adevărate germane, precum ar fi tot așa o nebuniă, când Cehii ar fi eschiși pentru toate timpurile dela formarea majorității.

Decă aceste voci din pressă, mult mai însemnat este ceea-ce s'a petrecut Duminecă în Brunn. S'au ținut adecă două adunări din partea a două partide, în care s'a discutat asupra proiectelor de lege a limbilor.

Partida germană progresistă din Moravia a ținut o adunare foarte numerosă, în care s'a primit unanim un proiect de rezoluțiune, declarând, că: Germanii nu pot de loc să primescă proiectul de lege al guvernului privitor la regularizarea raporturilor de limbă în Moravia, fiind-că acest proiect nu ține sémă de postulatul privitor la susținerea deplină și intactă a limbei germane oficiale interne, ci lasă liber teren de răspundire și aplicare a limbei cehice. Rezoluțiunea provôcă pe deputații germani să facă tot posibilul de a împiedeca realizarea proiectului de lege, fiind-că nu potă fi acceptabilă decă acea rezolvare a cestiunei

limbei, pe lângă care limba germană să ocupe locul cuvenit, ca limbă a statului, a armatei și administrativă.

Clubul partidei populare cehice încă a ținut o adunare în Brunn, la care au luat parte mai mult de 800 persoane. Adunarea a primit unanim un proiect de rezoluțiune, în care se accentuează dispozițiunile vătămătoare cuprinse în proiectul de lege a limbilor pentru Moravia și se declară, că acel proiect trebuie respins. Decă guvernul ar voi o soluțiune pacnică, el ar trebui să nișuescă, ca Germanii să nu facă o comedie din acțiunea de împăcare în Moravia. Adunarea declară, în fine, că consimte pe deplin cu atitudinea de până acum a deputaților cehi în parlament, le votază încredere deplină și mulțămită și-i provôcă să apere și în viitor onôrea poporului cehic.

Și în Eger s'a ținut Duminecă o adunare populară, convocată de partida Germanilor radicali. Aici au vorbit deputații Iro și Wolff contra legilor de limbă, cerend, ca limba germană să fiă decretată ca limbă de stat contra tuturor pretensiunilor celorlalte naționalități.

Un album d-lui Urechia.

(Coresp. part. a „Gazetei Transilvâniei“.)

Sinaia, 2 Iulie v.

Se scie, că Români transilvâneni affători în România liberă, au hotărât să ofere d-lui V. A. Urechia, marele apărător al cauzei naționale, un album din incidentul aniversării de 50 ani, de când luând condeiul în mână a apărat cu statornicie interesele Românismului.

Pentru acest scop s'a ales o delegațiune compusă din d-nii Ignatie Mircea licențiat în drept, Dr. Ghiță Pop, Dr. Stinghe, G. Brătianu, Septimiu B. Mureșanu secretarul Ligii culturale, V. Miteanu, Nic. Boca și Luca Rusu student, cari prezentându-se ași în 2 Iulie v. c. la Sinaia, au predat ilustrului jubilent albumul din cestiune, care cuprindea peste o mie de iscălituri și e lucrat cât se potă mai artistic.

În fruntea albumului era gravat în aur monogramul d-lui V. A. Urechia și portretul său. O Româncă din Ardeal îi ridică ca semn de recunoștință o cunună de laur. Pe aceeași pagină dedicația, care ați publicat-o în alt număr al diarului D-Vostră.

La ôrele 2 1/2 p. m. prezentându-se delegația, d-l V. A. Urechia, deși bolnav, a primit pe membrii delegațiunei cu o deosebită afecțiune. D-l Dr. Gh. Pop, profesor, îi salută în numele transilvânenilor print'r'un discurs foarte frumos, relevând meritele bătrânului jubilent și recunoștința, ce-i datorază întreg Românismul pentru titanica luptă, ce a dus pe terenul național și cultural.

Mulțumindu-i adenc mișcat d-l Urechia, studentul Mureșanu îi recită o poesiă admirabilă ocașională, scrisă de iubitul nostru poet Coșbuc.

Mai vorbește simpaticul Ignatie Mircea, arătându-i mulțumirile Ardelenilor pentru interesul, ce mai ales a purtat sorții lor, vestind în totă lumea dreptele lor aspirațiuni naționale și cerend sprijinul lor puternic pentru realizarea idealelor lor justificate.

Servindu-se apoi o copiosă și luxuosă gustare, d-l Septimiu B. Mureșianu toastază pentru ne 'ntrecutul apostol al Românii

mului, d-l Urechia, salutându-l în numele tinerimei române din Ardeal și al pressei de peste munți, care aderă cu toată dragostea la acest festival și-i doresce să ajungă anii, când se potă vedea cu ochii realizarea sfântului ideal, pentru care a luptat o viață întreagă.

D-l Urechia, mulțumind pentru meritoasele cuvinte, asigură, că în toate zilele, ce-i mai rezervă Cerul, își va face datoria cu constanță. Cântându-i-se apoi un întreit „să trăască“, delegația s'a retras cu cele mai plăcute impresii.

Discurs comemorativ

rostit de d-l profesor Dr. Iosif Blaga la parastasul celebrat cu ocaziunea jubileului gimnasiunii din Brașov.

(Fine).

La anul 1850 le succese Brașovenilor să deschidă clasa primă gimnasială, într-o casă închiriată, sub conducerea harnicului și devotatului profesor Gavril Muntean, primul director al gimnasiunii noastre.

De câtă bucurie va fi vibrat inima fondatorilor, când li-a făcut Dumnezeu fericirea a participa la deschiderea gimnasiunii și când vedeau ei, cei cu inima atât de caldă, de românească, pe școlarii români alergând însotșiți de cultură la școlă gimnasială românească.

Porțile Sionului culturii naționale se deschisera deci la anul 1850 și în Brașov!

Bucuria acosta generală a trebuit să mărescă patosul inimii lor în atata, încât îndată să și începă a se cugeta la deservirea operei, la zidirea templului nou, care să cuprindă în sinul său toate altarele științei în limba națională.

„Să zidim Ierusalimul românesc“ au devenit vorbele de ordine ale lui Popasu, care involvă în sine esența celei mai sublimă tendințe.

Să zidim în grădina noastră Ierusalimul românesc, a fost răspunsul Brașovenilor.

Opera acosta însă era mai grea de executat.

Dér bărbaiții noștri conduși de credință, că unde e voința omului e și puterea lui Dumnezeu, s'au pus pe lucru și cu mari jertfe de bani, s'au adus în îndeplinire și opera acosta.

Acosta a și fost proba de foc a acelei inime nobile.

Pagina acosta a istoricului școlilor este cea mai înălțătoare de suflet.

Istoria întregă a școlilor noastre, dér pagina acosta mai mult, este un tablou fidel și viu, în care se învederează lupta sublimă a unor Români aleși cu greutatea vieții moderne, din care luptă tăria de voință nutrită de mîntea luminată și simțămîntele puternice ale Brașovenilor au asigurat învingerea pe sîma Românilui.

Greutățile, cu cari au avut a se lupta întemeietorii școlilor noastre, erau mai mari decît se pot închipui ađi. Ele au fost însă învinse, căci credința bărbaiților destinați de providență a ținut lupta, era mai mare decît grăuntele de muștar, érá focul inimii lor era nestins.

Cât de hotărîți, de tari în credință și voință erau Brașovenii în urmărirea și realizarea scopului lor se constată chiar și prin ideile lor rămase negru pe alb. În reprezentativa trimisă la 14 Aug. 1851 Episcopului Șaguna pentru ca acesta să esopereze la guvernul țării dreptul de publicitate pe sîma gimnasiunii, ei scriu astfel: „Noi credem tare, că înaltele locuri ne vor împlini cererea noastră peste tot, cu atată mai vîntos, că noi suntem hotărîți, că de am capata de o sută de ori negativă, de o sută de ori să recurăm la dreptatea și mila preînduratului nostru împărat, care a garantat la toate națiunile, așa și la a noastră, libertatea de a se putea cultiva; am hotărît, ca să nu ne lăsăm de acosta întreprindere, de am merge pe jos măcar până la înaltul tron împăresc în Viena“.

Érá încat privesce mîntea pîtrunđătoare și simțămîntele înalte naționale de cari erau călăuđiți, când era vorba de asigurarea estuii de drept, de administrația și de educația pe sîma școlilor românești, vorbesc clar următoarele puncte din Legămîntul ce s'a încheiat de cătră reprezentanții Bisericii S-lui Nicolae și cei ai bisericii S-tei Adormiri, în scopul susținerii școlilor înființate:

Pt. II: „Școlă are să rămână în veci națională confesională nefindui-ni odată ertat a îmbrăca alt caracter său natură, decît ce se cuprinde în natura ei de sus. Acosta o înțelegem așa, că zidirea acestor școlă, și fondurile ce i-se vor aduna, trebuie să fiă și să rămână numai proprietate

a Românilor de religiunea răsăritenă drept-credincioasă, sub blăstem și afurisenia, tocmai și profesorii să se alegă și să se denumescă numai din sîmul națiunii române de religiunea răsăritenă drept-credincioasă, precum se cere chiar și în instrucțiunea bisericeii dela Sf. Nicolae din anul 1843“.

VI. „Tocmai pentru-că aceste două comune și respective reprezentanțe își rezervă nu numai șie-și dreptul administrării pe viitor al acestor școlă, precum îl avură de vécuri, — reprezentanții acelorași se și îndatoră pe sine și pe toți urmașii lor în deregătorile de reprezentanți, inspectorii, său efori, din véc în véc a pune la cale și a căuta toate mijlocele, câte ar adăoga la îmbunătățirea, înăvuirea, lărgirea și totă putincioasă înflorire a de multe-ori pomeneitei școlăi naționale confesionale, atăt prin creșterea fondului din feluri de isvóre și prin regulata lui administrare, cât și prin totă putincioasă înmuitire a profesorilor cu lefi cuviincioși și a științelor intr'ensele; — de unde urmază, că reprezentanții vor primi în sîmul lor și vor denumi la curatela școlilor numai bărbaiți, cari vor fi în totă privința cunoscuți de evlavioși, amicși ai școlăi, întocmai ca și ai bisericii, ér pe contrari se vor sili a-i depărta“.

Pt. XII „In cele din urmă subscribele reprezentanțe se îndatoră înaintea ceriului și a ómenilor, că vor păzi și apóra toate punctele și condițiunile acestui legămînt din cuvînt în cuvînt, cu atata sînțenă și tăria nestrămutată, încat, decît cumva, ceea ce noi credem, din nenorocirea religiunii drept-credincioși și a națiunii s'ar întempla, ca după timpuri și vécuri, una din aceste două reprezentanțe să se prefacă întrégă în partidă său taraf vrășmaș culturii și fericirii naționale, voină a strica școlilor prin apucare de măsuri contrarii acestui legămînt și înaintării școlilor, atunci cealaltă reprezentanță, care va rămâne întru toate credincioasă, apérătorea punetelor de mai sus, are prin acosta dreptul de a provoca în contra reprezentanței necredincioși la comuna respectivă, din a cărei sîn va fi purcedînd aceeași; ér când și aceeași comună ar lucra pe față tot în înțelesul reprezentanței sale necredincioși legămîntului, atunci reprezentanța păzitoare de acest legămînt rămâne în dreptul său de a cărmui și a administra școlăle singură. Tot acosta se înțelege și despre aceea reprezentanță său comună, care ar părăsi drept-credincioasă sa religiune și ar trece la alta, una ca acosta adevă și va perde tot dreptul său asupra acestor școlă“.

Éta cum se învederează măreția fondatorilor școlilor noastre din Brașov, cum se vede, că aceia erau bărbaiți aleși de Dumnezeu anume pentru a îndeplini o misiune sfântă, a crea Românilor din acosta țără o armă puternică pentru dobîndirea culturii naționale, de ce tocmai în aceste timpuri se simția lipsă mare, în vederea dezvoltării împregiurării create după anul 1848.

Mîntea ni-se opresce în loc, când contemplăm momentul acesta din dezvoltarea vieții noastre culturale, și totă puterea noastră psihică ni-se preface în admirațiune intensivă și în venerațiune profundă.

Admirăm și venerăm pe fondatorii școlăi noastre ca pe cei mai ilustri și de valóre fi ai nîmului nostru!

Școlăle înființate de ei sunt ađi cele mai puternice arterii din viața noastră culturală și națională. Póte nici nu a sosit încă timpul ca să se apreteze la valórea sa cea adevărată importanța lor.

Vrednicul director prim al gimnasiunii exprimă în un mod fórte judicios importanța acestor școlă în un scurt pasagiú al vorbirii sale ținute la punerea petrii fundamentale a gimnasiunii și anume el declară:

Să nu-mi dică unii: la ce școlă...?! Sunt la conlocuitorii noștri destule școlă; acolo pot învăța și copiii noștri, — căci toți căți cugetă așa, observă el, se asemănă cu acei părinți degenerați, cari ar dice: De ce trebă mame matrónă? Avem doici ca să ne creșcă copiii!“

Da, iubiiților! școlăle noastre de aici sunt mame matrónă ale poporului românesc. Și fiind-că noi Români din acosta țără avem puține matrónă de felul acesta, ele ne sunt cu atată mai scumpe, sunt cu atată de mai mare valóre și mai importante.

Bărbaiții, cari ni-au adus la ființă aceste școlă sunt cei mai binemeritați pentru nîmul românesc din acosta patriă!

Valórea vieții și meritul lucrării lor creșce îndeoșebí, decît se au în vedere împrejurarile vieții poporului și influența ce au exercitat și exercităză aceste școlă asupra vieții noastre românești.

Imi aduc aminte, cum caracteriséză un istoric vechiú polon, cu numele Długoss, pe Ștefan cel mare. Acest istoric pune pe Ștefan între cei mai mari bărbaiți ai isto-

riei, căci Ștefan între împrejurarile, în cari a domnit, a dezvoltat o mai mare energiă decît acei principii mari puși în fruntea unor popóre mari, cari sunt renumiți în istoria lumii.

Așa și cu întemeietorii școlălor noastre. Duhul din ei, mîntea și inima lor, n'a fost de mai mică valóre, în raport cu împrejurarile, decît duhul din bărbaiții mari amintiți în istoria lumii. Acțiunea dezvoltată de ei pe terenul cultural, în raport cu împrejurarile noastre, denotă forță și nobleță de inimă, cum nu se află mai potențată nici la bărbaiții numiți mari în istoria lumii.

Pentru noi întemeietorii școlălor noastre sunt ómeni providențiali.

Și acum vine rîndul să ne întrebăm noi pe noi, toți căți suntem de față și căți nutrim o inimă românească în pepturile noastre: care este datorința noastră cătră memoria acelor bărbaiți?

Rîspunsul ar fi scurt:

Să fim pîtrunși în totă ființa noastră sufletescă de simțămîntul recunoștinței față de ei, ca cătră marii binefăcători ai neamului nostru.

Ce va fi însă acest simțămînt de recunoștință față de nisce binefăcători, cari nu mai sunt în viață, căci numai unul din ei mai este între noi, între cei vii, și anume zelosul protopop Ioan Petric, căruia îi și putem manifesta, adevărat, totă căldura inimei recunoșcătoare.

Cum ne vom manifesta recunoștința cătră cei ce sunt în locașurile Domnului?

Așa, că vom umbla întru căile dîșilor!

Să ne pîtrundem de ideile și simțămîntele, de cari au fost ei pîtrunși în lucrarea lor pentru realizarea binelui, de care ne simțim împărtașiți.

Să cultivăm cu cea mai mare sfințenie instituțiunile școlare în direcțiunea determinată de ei, în virtutea inspirațiunii, ce au avut dela geniul poporului românesc și dela voința lui Dumnezeu.

Membrii forurilor administrative să se întărască în convingerea, că averea dată lor spre administrare, care nu e averea lor proprie, ce ar pute fi chivernisită după placul personal, și după simțul preocupățiunii omenesc de toate ăilele, este o avere cu menire sfântă.

Gîndul, cu care se conduce administrarea acestei averi, și în genere a școlălor, să fie cel curat și românesc, dictat numai și numai de interesul dezvoltării culturii naționale românești.

Aceste foruri să fie întărite în conștiința, că pentru a se pute lucra în sensul cel adevărat în cadrul datorinței lor, e de lipsă, ca în sinul său înainte de toate să domnescă armonia și buna înțelegere, condiții neapărată, pentru de a se pute produce în consfătuirile lor judecățile, cari au să determine conducerea și administrarea școlălor în direcția cea sănătoasă.

Membrii corpului didactic să fie în tot momentul conșcii, că s'au angajat a lucra în o școlă creată de spiritul însușeștii unor Români. Să simtă, că fondul din care își iau salariile, nu este format din bani adunați ca imposit, ci e făcut din bani dați ca jertfă pe altarul culturii și religiosității neamului nostru, jertfă inspirată de simțul național și religios.

Să aibă apoi tot-deuna în vedere, că pe lângă însușeștii pentru activitatea școlară, li-se recere, în vederea problemei educative o misiunii lor, iubire și bună înțelegere între sine și încredere reciprocă.

Și apoi ei trebuie să țină mai mult, decît ori-cine, cont de adevărul că: *Nihil sine Deo*.

Tinerimea școlară să aibă în tot momentul deșteptat simțul, că ea nu este aici în o școlă făcută nici din moșia părinților lor, nici din bani de dare luați dela ei; ci sunt în o școlă înființată de nisce binefăcători. Să știe însă, că acei binefăcători nu au jertfit pentru fericirea fiilor cutărur părinți din diferite ținuturi locuite de Români, ci au jertfit pentru fiul națiunii și ai bisericii române aceia s'au făcut binefăcătorii națiunii și bisericii române.

*

Brașovenii, și mai ales credincioșii bisericilor proprietare a școlălor, cari stau mai apópe de acosta falnică instituțiune și pentru cari trebuie să fie influența spiritului fondatorilor mai viuă și mai puternică, să caute a se tot însușeși de duhul părinților lor, pentru ca prin însușeșirea acosta să și facă inima accesibilă pentru fapte înălțătoare și pentru virtute românească, și pentru ca din nîmul lor să ése tot generațiunii vrednice de acei mari binefăcători ai nîmului românesc, pe cari îi glorificăm ađi.

*

Totă suflarea românească apoi să vină la conștiința clară, că aici în Brașov este un talisman al Românilor, care recere grije și interes din toate părțile.

*

Am prezentat înaintea ochilor D-vóstră sufletesci inima fondatorilor școlălor românești de aici și am accentuat datorința, ce se impune inimei noastre față de memoria lor și față de averea, ce ni-au încredințat-o, datorințe ce isvorésc în mod firesc din simțul de administrațiune și venerațiune, ni-l deșteptă când privim opera măreță a acelora.

Și cine dintre D-Vóstré nu ar admira instituțiunile școlare românești din Brașov?!

*

Parastasul celebrat ađi cu atata pompă și așa de solemn în biserica acosta își are rostul său adevărat numai, decît acestei manifestațiuni festive coréspunde și un simț înălțător în inimele D-Vóstré.

*

Și acum cu sufletul înălțat, plin de admirațiune și venerațiune să ne ridicăm inima cătră Dumnezeu luminătorul mîntii omenesci și părintele nostru prea bun, mulțumindu-i cu toții, într'o simțire, pentru binele și iubirea, ce a acordat nîmului și bisericii noastre și apoi curățiți la suflet și întăriți în credința în Dumnezeu nostru să mergem să încoronăm cu flori mormintele întemeietorilor și binefăcătorilor școlălor noastre, căci așa faptă bună și plăcută lui Dumnezeu îndeplinim.

Din Bucovina.

— **Conferență politică.** D-l baron Eudoxiu Hormuzachi, presidentul comitetului național român, a convocat pe ziua de éri 16 Iulie, la órele 4 d. a. în localitățile palatului țării, o conferență politică, la care au luat parte deputați din dietă și parlament. La ordinea ăilei încercăturile, pe cari le-a făcut noul diar „Timpul“.

— **Societatea pentru cultura română din Bucovina** a ținut Joia trecută, în ziua Sfinților Apostoli Petru și Paul, o adunare estra-ordinară, care a fost cercetată de un număr frumos de membri. Apópe cu toții căți au fost față la acosta adunare, au hotărît să se cumpere otelul Weiss din Cernaúți. În încăperile și grădina acestui otel va ridica Societatea palatului național pentru totă nația română din Bucovina.

— **Din Câmpulung** se vestesca, că la petrecerea poporală de Joi, Români din Câmpulung și district au trimis d-lui deputat Dr. Popovici următoarea scrisóre de aderență:

„Poporul român din Câmpulung și district, intrunit astăđi la petrecerea poporală a cabinetului de lectură „Deșteptarea“, Vă asigură și cu acosta ocaziune de iubirea și încrederea sa, rugându-Vă tot odată să lucrați cu aceeași dragoste și mai departe pentru sfânta noastră cauză, și să străruitiți cu totă energia ca „Patria“ să apară cât mai curînd“.

— **Esamenul de maturitate** la gimnasiul din Cernaúți l'au trecut următorii Români: Bendas Otto, Caragea Emilian, Isopescul Emanuil, Scarlat Modest, Șeraba Modest și Șeraba Aurelian. După ferii alți șese Români se supun esamenului de maturitate.

Răsboiú în China.

Luptele din Peking.—Uciderea străinilor.

Éta soirile telegrafice despre luptele mari și despre omóirea tuturor străinilor din Peking:

Bruzella, 15 Iulie. (Raportul biuroului „Havas“ și „Reuter“). Ministeriul de esterne a primit dela reprezentantul belgian din Shanghai următoarea telegramă cu data de 14 Iulie: Șeng, directorul chinez al telegrafului, a comunicat guvernorului din Santung cu data de 7 l. c., că trupele europene, cari au apérat ambasadele, au făcut o erupțiune și au ucis 200 soldați ai generalului Tung. Boxerii n'au putut ocupa ambasadele. Ei au fost îndreptat contra ambasadelor două tuuri.

Londra, 15 Iulie. Se anuță din isvor oficial, că guvernorul din Santung a tele-

grafat erî la Shanghai, că soldații chinezi sau unit cu Boxerii și ore întregi au atacat ambasadere. La început ei n'au putut să pătrundă în ele. Au început apoi să le bombardeze cu tunuri grele, ca să-și facă o spărtură în ziduri.

New-York, 15 Iulie. (Soire oficială). „Newyork World“ anunță din Shanghai: Directorul telegrafului, Seng, a trimis consuliilor o telegramă, în care spune, că străinii din Peking au fost uciși. Seng condamnă pe generalul Tung și adaugă, că Tung s'a infuriat așa de mult din cauză, că ambasaderele s'au opus, încât a dat ordin, ca ambasaderele să fie bombardate cu tunuri grele, așa că clădirile lor au ars și în urma acestor străinii au fost nimiciți.

Londra, 15 Iulie. (Biroul „Reuter“). Telegrama guvernului din Santung dice: Bombardarea asediatorilor a făcut spărturi în clădirile ambasadere din Peking. După o apărare eroică, și după ce li s'au sfârșit munițiile, toți străinii au fost uciși.

Situația la Tien-Cin.

Londra, 15 Iulie. Cu data de 10 l. c. i-se comunică din Cifu biroului „Reuter“ despre evenimentele întâmplate la Tien-Cin în 6, 7 și 8 l. c.: Numărul Chinezilor crește mereu, cetezanța lor se potențează. Din zi în zi orașul e tot mai strâns asediat. Pușcările chineze au ruinat multime de case, între cari și fabrica de gaz. După ce Englezii și Americanii au făcut în noaptea spre 6 l. c. încercări zadarnice de a cuceri un tun chinez, Chinezii au îndreptat un atac vehement contra stabilimentului străin, pe care însă Japoneseii l'au respins. În 7 Iulie Chinezii au început din nou bombardarea. O graună a căzut în tabăra armatei engleze, a ucis doi oameni și pe doi i-a rănit. Comandantul suprem chinez a provocat pe comandantul rus Stössel să părăsească Tien-Cin-ul și să evacueze Tuku, dăr Stössel a răspuns, că n'are drept a tracta cu rebelii.

Londra, 15 Iulie. Dela admiralul Seymour au sosit două telegrame. Una datată din 9 l. c. spune: Ați la 4 ore dimineața trupele au atacat poziția inamicului spre sud-vest dela colonia străină. Mulți soldați chinezi și Boxeri au căzut. Arsenalul nu l'au putut susține trupele aliate, deci l'au nimicit prin foc. Inimicul a pierdut 130 oameni. Pierderile aliaților sunt bagatele.

A doua telegramă cu data de 12 Iulie spune: Chinezii au atacat erî la 3 ore dimineața cu mare putere stațiunea căii ferate, dăr au fost respinși. Aliații însă au pierdut 150 de oameni în morți și răniți.

Estinderea răscolului.

Londra, 15 Iulie. Din Shanghai se anunță biroului „Reuter“ cu data de 13 l. c.: În Ning-po au fost turburări serioase. Misiunea rom. cat. a fost prefăcută în cenușă.

Petersburg, 15 Iulie. Oficioasă „Torg Prom Gazette“ anunță: Boxerii și trupele rebele au atacat calea ferată spre nord de Niucwang. Cei cam 4000 de soldați, cari formează trupa de apărare, n'au fost de ajuns să apere linia ferată atacată de odată în 10 puncte. Calea ferată a fost stricată în mai multe locuri. Răsculații au apărut și la Niucwang, amenințând orașul apărât de o trupă de Cazaci. Telegrafal dintre Wiadivostok și Port-Arthur a fost ruinat.

SCRIRILE DILEI.

— 4 (17) Iulie.

Masa studenților români din Brașov. D-l Virgil Onișiu, director gimnazial, ca administrator al fondului mesei studenților, a publicat și a scos de sub tipar în broșură separată o dare de seamă despre starea și mersul fondului mesei studenților.

Acosta este a doua dare de seamă despre starea și progresul acestui fond. În ea se arată numele făcării contribuente împreună cu sumele contribuite și data contribuției. Datele comunicate sunt îmbucurătoare și dovedesc, că a fost fericită ideea înființării acestei instituții naționale de binefacere, care a fost și este întem-pinată cu cuvenita căldură din partea Românilor peste tot. Fondul, ale căruia ve-

nite până în 28 Maiu 1899 constau din 3564 fl. 96 cr. (7129 corone 92 bani) în 6 Iunie 1900, va să deie după un an, s'a urcat la 17,694 cor. 80 bani. — Erogațiunile a avut fondul cu plătimea prândului pentru studenți, tipărituri, porto și alte amănunte până în 28 Maiu 1899: 228 fl., 38 cr. seu 456 cor. 76 b. De atunci și până în 6 Iun. a. c. eroagațiunile s'au urcat la 3314 cor. 72 b. A rămas deci starea fondului în 6 Iunie: 14.380 cor. 8 bani. Pe lângă acest capital, Masa studenților mai are și „Fundatiunea Ioan și Elena Săbădeanu“, care constă dintr'un scris fonciar urban român de 5% în valoare de 1000 lei. Din interesele acestui fond, conform dispozițiilor întemeietărilor, trei din cinci părți, adică 13 cor. 58 bani, s'au dat pentru masa studenților și a rămas starea averii la 6 Iunie n. 1900: 1900 Lei, 9 cor. și 4 bani

Înmormântarea lui Crețulescu. Oșă-mintele regretatului Nicolae Crețulescu au fost depuse în biserica Crețulescu, care era imbrăcată în negru și în frunze de stejar. Catafalcul, ridicat în mijlocul bisericeii, era imponent, aflându-se pe el stierul înecunjurat cu flori naturale. La capătul catafalcului se afla pe-o periniță albă mulțimea de decorațiuni, ce le-a avut răposatul. Între acestea „Marea Cruce a stelei României“, „Marea Cruce a Coronei României“, „Legiunea de onoare“ a Franței, „Vulturul alb“ al Germaniei, „S-ta Ana“ a Rusiei, „Legiunea de onoare“ a Italiei, „Medgidia“ a Turciei, Comandor al „Vulturului roșu“ prusian etc. La înmormântare Regele a fost reprezentat prin d-nii general Vertiadi și major Baranga. Discursuri s'au ținut din partea d-lui ministru al justiției C. Dissescu, în numele guvernului; d-l Dim. Sturdza în numele Academiei Române; d-l I. S. Aurelian în numele Ate-neului Român, toți au accentuat meritele defunctului. Numărul corónelor trimise a fost foarte mare. Între acestea notăm una din partea D-nei Sofia Crețulescu, a D-nei Zoe Lahovari, a familiei N. Crețulescu, a D-lui D. Sturdza, a diarului „Le Independance Roumaine“, a ministeriilor de externe, finanțe, justiție, a Academiei Române, a Ate-neului Român, a Facultății de medicină, a familiei Antonescu, a Eforiei bisericeii Crețulescu și alte multe.

Sărbarea națională franceză, aniversarea zilei de 14 Iulie, s'a făcut și de rândul acesta în Paris cu mare însuflețire. Pe Longchamps s'a ținut o revistă militară, la care a participat și președintele Loubet. El fu întâmpinat cu strigări de: Trăescă Loubet! Trăescă republica! S'au auzit însă și strigări de: Trăescă armata! După revista militară, președintele Loubet a adresat o scrisoare ministrului de război André, în care dice: „Revista a arătat, că disciplina și însuflețirea armatei nu lasă nimic de dorit. Schimbările necesare în echipamentul armatei s'au făcut, grație conlucrării parlamentului, conducătorilor și iubirei de patrie a subordonaților; ele garantează puterea armatei, care este oel mai bun gagiū al susținerii păcii. Însuflețirea cu care au fost salutați elevii școlilor militare și trupele, este o dovadă de încrederea Franței în armata sa națională“.

Cunună. Ni-se anunță din Bucuresci cununia d-lui profesor G. I. Pitiș, originar din Brașov și domiciliat în Bucuresci, cu d-ra Léonie Francois. — Adresam d-lui Pitiș și soției felicitările noastre cordiale.

Congresul Societății de cultură macedo-română se va ține la 24 Septembrie în Bucuresci. La acest congres vor lua parte și delegații din Macedonia. Congresul va fi presidat de d-l V. A. Urschiu.

„Prilipceana“, noua societate comercială română, proiectată a se înființa în comuna băuățenă Prilipeț, își va ține adunarea de constituire Duminecă în 29 Iulie n. c. Capitalul social este deja asigurat prin subscrieri și nici o pedecă nu mai stă în calea înființării noului societăți.

Conflict între doi ofițeri. Fôia clericală „Reichspost“ din Viena comunică următorul cas: Un ofițer în activitate din

armata austro-ungară s'a pronunțat în chip vătămător despre un arhiduce stimat de întreg poporul. Marchisul Tacoli, sub-locotenent, al cărui tată este sub-colonel în retragere și mareșalul suprem al principesei Adelgunda din Modena, a protestat bărbătesce contra vătămării și a luat poziția pentru onôrea arhiducelui. El a provocat pe sub-locotenent să-și dovedească aserțiunile, er acesta s'a provocat la o damă din societatea înaltă. Marchisul Tacoli s'a dus la respectiva damă, ca să ceară deslușiri, dăr acesta a dis, că nu soie nimic. În urma aceste marchisul Tacoli a tras din nou la răspundere pe sub-locotenent și lucrul a ajuns la un schimb de vorbe vătămătoare între ei, care a dat ansă ca sub-locotenentul să provôce la duel cu pistolul pe marchis. La început marchisul Tacoli a dis, că nu dă satisfacția unui ofițer, care mințesece. S'a constituit apoi un juriu de onôre, care a decis, că o minciună nu pôte face pe un ofițer incapabil de a primi satisfacția. Marchisul Tacoli s'a sfătuit apoi cu prietini săi, că, fiind el catolic, ce are să facă; prietini l'au sfătuit, că, cu provocare la confesiunea sa catolică, trebuie să refuze duelul, însă contra ofițerului pôte să facă arătare. Marchisul Tacoli a făcut întocmai și urmarea a fost, că ofițerul a trebuit să părăsească serviciul militar, ba a fost chiar degradat, așa că în cas de război ar trebui să fie înrolat ca soldat de rând. El a mai pierdut și demnitatea de camarar. Casul acesta, dice fôia numită, va avé grave urmări.

Cursurile școlii de fortificații în Bucuresci s'au deschis alaltăeri. La aceste cursuri a fost trimiși 44 de ofițeri din totă țera. Cursurile vor dura o lună și jumătate și vor fi predate de profesori speciali.

Din Transvaal în China. S'a întâmplat, că în primele luni ale războiului sud-african, majorul Reitzenstein, care servece în armata germană, și-a cerut concediu și s'a dus în Transvaal pentru a lupta contra Englezilor. Împăratul Wilhelm auzând de acosta, l'a rechemat imediat, er tribunalul marțial l'a osindit pe Reitzenstein la 6 săptămâni arest de fortăreță, fiind că fără concesiunea superiorilor săi a luat parte în războiul anglo-bur. Majorul își făcea pedepsa în fortăreța Galtz. Avea să mai petreacă acolo trei săptămâni. Alaltăeri însă, le ordinul direct al împăratului Wilhelm, majorul a fost împărțit în statul major al corpului de armată german, care va pleca în China.

Rivalitatea dintre Rusia și Japonia.

Se scie, că o rivalitate deja veche desparte pe aceste două puteri. Pôte să se impace pentru a repune mișcarea Boxerilor. Dăr vorba: ce va fi, când va trebui să se reguleze situațiunea imperiului din mijloc, când puterile interveniente se vor plăti ele înși-le, apucând provinciile de mult timp dorite? Decă o conflagrațiune generală ar fi să rezulte din turburările din Extremul-Orient, ea va debuta de sigur printr'un război între Rusia și Japonia. Și una și alta se înarmează puternic, și nu numai în vederea unui război cu China, ci chiar în vederea unei lupte între ele.

Un diar din Tokio, „Yorodzu Choho“, dice:

„Guvernul nostru pare încredințat, că un război cu Rusia e inevitabil mai curând seu mai târziu, și nu esită a face nici un sacrificiu, spre a duce armamentele noastre militare și maritime la așa grad, că oricând crisa s'ar produce, stabilitatea și onôrea imperiului nostru să nu fiă atinse. Asemenea pregătiri se fac mereu în Europa și decă și Japonia va urma astfel, nimeni nu se va mira“.

De altă parte, fundatorul societății japoneze din Londra, d. Diosy, care se întorče din Tokio, s'a exprimat astfel într'un interview cu un reprezentant al diarului „Daily Telegraf“:

„Japonesii sunt prevădători și se tem mult ca crisa chineză să nu-i ducă la o luptă cu mult mai serioasă, decă cea în-

cepută între puterile occidentale și China. Cât timp numai forțele ordinei și ale disordinei vor fi în conflict, nu va fi nimic de temut pentru pacea lumii. Numai din momentul când ordinea va fi restabilită în China, va începe primejdia. Japonesii prevăd pentru momentul acela mari greutăți“.

Japonia acumulează enorme aprovizionări. Un diar din Cardiff, țera Galilor, anunță, că agenții japonezi au cumpărat în acest oraș o cantitate imensă de cărbuni, ce se cer anume pentru vasele de război.

Situațiunea, fiind așa, o comparațiune între puterile Rusiei din Asia și ale Japoniei devine foarte interesantă.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Iulie st. v. 1900

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corone; pe șese luni 12 corone; pe trei luni 6 corone; pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate. pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

ULTIME SCIRI.

Londra, 16 Iulie. Lui „Daily Express“ i-se anunță din Shanghai cu data de erî. Din provincia Phekiang străinii s'au refugiat toți aici. În ultimele zile au fost omorâți în provinciile Hupei și Honan 20.000 creștini chinezi. Multe mii de Boxeri merg spre Vej-Haj-Vej.

Lui „Daily Mail“ i-se comunică din Shanghai, că în lupta din Peking cu ocazia ocupării și dărării ambasadere engleze, principele Cing, care sosise cu generalul Vangvinciau în apărarea străinilor c'o armată considerabilă au fost respinși de trupele principelui Tuan. Generalul Vangvinciau a căzut în luptă, er principele Cing a dispărut.

Berlin, 16 Iulie. Din Petersburg i-se anunță lui „Berliner Localanzeiger“, că după o telegramă privată, Chinezii au nimicit lungă Tien-Cin 6 companii rusești. Din 800 oameni n'au rămas în viață decă 30.

Londra, 16 Iulie. Din Tien-Cin se anunță biroului „Reuter“, că mari lupte se dau de câte-va zile între Chinezii și trupele aliate. Chinezii au pierdut 400 oameni, pierderile aliaților încă sunt mari.

Constantinopol, 16 Iulie. Corabia rusescă „Varnes“ va trece Miercuri prin Bosfor, ducând trupe și arme în Asia orientală.

Madrid, 16 Iulie. Diarul „Heraldo“ publică o scrisoare din Manila, care spune, că resculații filippini au prins un general american și 50 soldați.

Avis!

Domnul avocat Ioan Lengeru și-a mutat cancelaria din villa Kertsch în Tergul Straelor, colțul spre strada nouă de sus, intrarea din strada nouă de sus Nr. 2.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri istorice.

Memorii din 1849—49 de regretatul Vasile Moldovan, fost prefect al Legiunii III în 1848—49. Istoriisrile cuprinse în această carte sunt de cel mai mare interes istoric și național, sunt scrise într-o limbă ușoară și plăcută. Prețul 50 cr. (cu posta 55 cr.)

„Povestea unei corone de oțel“, opul mult dorit și așteptat al d-nului G. Cosbuc, a apărut în editura librăriei C. Sfetea din București și costă un leu și 50 bani. E scrisă și această carte la înțelesul tuturor și este atât de interesantă, încât oine o ia în mână, nu se mai poate despărți de ea. In istoria acesta ni-se arată oglinda viuă a faptelor mărețe, prin cari a trecut România până a ajuns la independență, Scenele ce se descriu din războiul pentru neatarnare, sunt la culme mișcătoare și însuflețitoare. Cartea e provădită cu numeroase portrete și ilustrații. Ea stă în legătură cu „Războiul nostru pentru neatarnare“ scris tot de d-l G. Cosbuc, așa că cine și-a procurat pe acesta trebuie să și procure și „Povestea unei corone de oțel“. Sperăm, că frunții noștri, înțelegând importanța acestor scrieri, vor stăruii din răspuțeri a-le răspândi cât mai mult în popor. Se pot procura ambela cărți dela „Tipografia A. Mureșianu din Brașov“. „Războiul nostru pentru neatarnare“ costă 50 cr. (cu posta 55 cr.), „Povestea unei Corone de oțel“ 75 cr. (cu posta 80 cr.)

Din istoria lumii, „tălmăcită de preotul Constantin Morariu din cartea nem-

țescă a D-rului Th. B. Welter și întocmită pentru folosul poporului român din Bucovina“, a apărut în editura „Deșteptării“ din Cernăuți: partea a doua. Ea este scrisă tot atât de bine și de ușor, ca și partea întâi, care a avut și la noi mare trecere mai ales printre popor. Prețul 50 cr. (plus 5 cr. porto.) — Cu același preț se mai pot căpăta dela Tipografia „A. Mureșianu“ și esemplare din partea întâi, adăugând și pentru acesta 5 cr. porto.

Zarandul și munții apuseii ai Transilvaniei, descriere de Silvestru Moldovan. Cu 9 ilustrații și o schiță. E o carte tot atât de prețioasă și rară în felul său, ca și cea dintâi. Recomandăm și această carte pentru bibliotecile populare, cum și pentru toți Românii, cari vor să-și cunoască țera și numul lor. Prețul 1 fl. (cu posta 1 fl. 5 cr.)

„Pintea Vitezu“, tradițiunii, legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Regamul. Cea mai completă scriere despre eroul Pintea. In ea se cuprind forte interesante tradițiuni și istorisirii din toate părțile, pe unde a umblat Pintea. Prețul 20 cr. (cu posta 23 cr.)

„Românul in sat și la oște“ Acesta este ritul unei noue cărțicele, ce d-l Ioan Pop Regamul, cunoscutul și meritatul nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Prețul 10 cr., cu posta 13 cr.

„David Almășianu“, schițe biografice de Ioan Popea. Broșura acesta, atât de bine scrisă, prezentă și multe momente de însemnătate istorică. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

„Țera noastră“. Descrierea părților Ardealului dela Murăș spre miază-și și valea Murășului, de Silvestru Moldovan, — e o

scriere unică în felul său, atât de călduros apreațiată de întreaga diaristică română. Cu deosebire din bibliotecile populare ea n'ar trebui să lipsescă. Prețul 1 fl. (cu posta 1 fl. 10 cr.)

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino și Lissa“, interesanta și eminenta conferență, ce a ținut-o d-nul colonel c. și r. Francisc Rieger anul trecut în reuniunile militare dela Brașov și Sibiiu. Broșura conține și două portrete bine reușite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, ăr altul din timpul mai recent; mai conține și o hartă a Lissei, cum și ilustrațiunea momentului eroului nostru. Prețul 40 cr. (plus 3 cr. porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Iulie 1900.

Table with financial data including Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%, etc.

Table with exchange rates: London vista 242.32 1/2, Paris vista 96.52, Rente de corone austr. 4% 97.40, Note italiene 90.60

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Iulie 1900.

Table with market rates: Bancnota rom. Cump. 19.10 Vënd. 19.20, Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 18.90, Napoleond'ori. Cump. 19.20 Vënd. 19.30, Galbeni Cump. 11.30 Vënd. 11.40

In atențiunea Onor. Părinți!

Subscrisul imi iau voe a recomanda Pensionatul meu, in care se primesc 5—6 fete pe lângă totă întreținerea și cu prețul cel mai moderat.

Mai departe elevele vor fi instruite in arta Pianului și limba germană; la dorință vor căpăta instrucție in dans și limba franceză.

Onor. părinți, care voesc a-și așeza fetele in pensionatul meu, sunt rugați ca cel mult până la 30 Iulie a. c. st. n. să binevoescă a mă încu-noscința in scris său verbal.

Brașov, Iulie 1900.

Cu deosebire stimă:

B. Obert Fuhrman, Str. Orfanilor 10.

10172-3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Main railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal-Bucuresci, Copșa-mică-Sibiiu-Avrig-Făgăraș, etc.), train types, and departure/arrival times.

*) Nota: Orele insemnate in stanga stațiunilor, sunt a se veni de sus in jos; cele insemnate in drapta de jos in sus. — Numeri inuadrati cu linii mai negre frs mueză orele de noapte. — Semnul — arată cu signa directie, incătrău mergă trenul.